

ಮಾಡಿಸಿಕೋ. ಎದೆಹಾಲು ಇಂಗಲು ಗುಳಿಗೆ ಕೊಡ್ತೇನೆ, ನಾಲ್ಕೇ ದಿನ ತಗೋ ಸಾಕು' ಎಂದರು. ಬಾಲಮಣಿಯನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ, ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ರೆಸ್ಟ್ ತಗೋ' ಎಂದು ಮಾಧವಿ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಳು. ಬಾಲಮಣಿ ಸೀರೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಸ್ಟೂಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂತಳು. 'ಇಗೋ ಇವು ಎದೆ ಹಾಲು ಇಂಗಲು ಗುಳಿಗೆಗಳು. ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗುಳಿಗೆ ತಗೋ. ಈಗಲೇ ಗುಳಿಗೆ ಕೊಡೋದು ತಡವಾಗಿದೆ' ಎಂದಳು ಮಾಧವಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆದೂಗಿ ಬಾಲಮಣಿ ಕನ್ನಲೈಲನ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ಹೊರಗಿದ್ದ ಆರ್.ಎಂ.ಪಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ.

'ಬಾ ಸ್ವಾಮಿ' ಎದುರಿನ ಕುರ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಮಾಧವಿ 'ಸಾರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಹೀಗಾದೀತೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಮಗುವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೋದು ಹೇಗೆ? ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣದ ವಿಚಾರ ಆಲೋಚಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು. ನೀನೇ ಹೇಗಾದರೂ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಅದರ ಭಾರ ನನಗಿರಲಿ' ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿದಳು ಮಾಧವಿ. 'ಅದಕ್ಕೇನು ಬಿಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಮೊದಲು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟೇವಿ. ನಾನು ಆಕೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ' ಎಂದ ಆರ್.ಎಂ.ಪಿ. ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಬಾಲಮಣಿ ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆರ್.ಎಂ.ಪಿ. ಆಟೋಗಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದಾನೆ, ಬಾಲಮಣಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ದುಮ್ಮಾನದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಸೆರಗನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊದಲ ಹಡವಣಿಗೆಯ ನೆನಪು ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ನೆನಪು ಆಕೆಯ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಏಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆ ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮೊಲೆಗಳು ಕ್ಷೀರಭಾರವಾದವು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ತಲೆಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನಂತಿದ್ದ ಮಗುವು ಕಂಡಿತು, ಮಗುವನ್ನು ಮನದುಂಬುವಂತೆ ಅಚ್ಚಿ ಮುದ್ದಾಡಬೇಕು ಎನಿಸಿತು. ಹೊರಲಾರದ

ಎದೆಹಾಲಿನ ಭಾರವಂತೂ ಕಡುಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಭಾರವಾಗಿರುವಾಗ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ.

ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ, ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು. ಗಂಡ ಸತ್ತವಳಿಗೆ ಮಗು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ನೆಪದಿಂದ ಭವಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಳೆಂದು ಊರೂರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಜೀವದಿಂದ ಉಳಿಸ್ತಾರಾ? ಆ ಪಾಪ, ಈ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಾ ನವಮಾಸಗಳ ಅನುಬಂಧವು ಆಕೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡತೊಡಗಿತು.

'ಆಟೋ ಬಂತು, ಬಾ ಬಾಲಮಣಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆರ್.ಎಂ.ಪಿ. ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೇ ಬಾಲಮಣಿ ಅಸ್ವತ್ತೆಯ ಒಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾಧವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಒಂದೇ ಸಲ ಮಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಮ್ಮಾ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ತೊಯ್ಯ ಅವಳ ಕುಪ್ಪಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಾಧವಿಯಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯ ಸೆಲೆ ಚಿಮ್ಮಿತು.

ಮರು ಮಾತನಾಡದೇ ಬಾಲಮಣಿಯ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ತೊಟ್ಟಲ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ಯು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಇನ್ನು ಬಾಲಮಣಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣುಂಟು ಧಾರೆ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ತಡೆಯದೇ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಎದೆಗೆ ಅವಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಗುವಿನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಸವರಿದಳು. 'ಅಮ್ಮಾ ಇವನು ನನ್ನ ಮಗ, ಗತಿಸಿದ ನನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗನೇ ಈ ರೂಪದಿಂದ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳೇನಮ್ಮಾ, ನನ್ ಮಗುವನ್ನು ನನಗೇ ಕೊಡಮ್ಮ, ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೂಸಿನೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ಓಟದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಳು.

ಮೂಷಿಕ ಮಾಯೆ

■ ಸುನಂದಾ ಹಾಲಭಾವಿ

ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆಯರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜಗಳವಾಡಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಾತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಷ್ಟೇ. ಮತ್ತೆ ಹೇಗೋ ಮಾತು ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಆರೇಳು ದಿನಗಳು ಕಳೆದರೂ ಮಾತು ಶುರುವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಮಾತಾಡಲಿ ಎಂದು ಇವಳು ಇವಳೇ ಮಾತಾಡಲಿ ಎಂದು ಅವಳು ಎಂದು ಹಾಗೇ ದಿನಗಳು ಕಳೆಯತೊಡಗಿದ್ದವು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಊಟ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಇರತೊಡಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ಒಂದು ಇಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಒಳಗಡೆ ಬಂತು. ಹೊರಗಿನ ಚರಂಡಿಯಿಂದಲೋ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದಲೋ ಬಂದಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಇವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅದು ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕಾಲು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡತೊಡಗಿತು. ಇಲಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅತ್ತೆ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿತು. ಅತ್ತೆ

ಈಶ್ವರ

ಒಂದು ಕಸಬರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಹಿಂದಿಂದ ಓಡಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಿದಳು. ಅದು ಹೊರಬಂದು ಸೊಸೆ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಓಡಾಡತೊಡಗಿತು. ಸೊಸೆ ಈಗ ಕಸಬರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಲು ನೋಡಿದಳು. ಇಲಿ ಕಸಬರಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಹಾಲು ತುಂಬೆಲ್ಲ ಓಡಾಡ ತೊಡಗಿತು. ಈಗ ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸೆರಗು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಓಡಾಡುತ್ತ 'ಹೊಡಿ, ಹೊಡಿ, ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕು ಹಾಕು' ಅನ್ನುತ್ತ 'ಅಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು ನೋಡು, ಇಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತು ನೋಡಿ, ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಓಡಿತು ನೋಡಿ, ಹೊಡೀರಿ ಹೊಡೀರಿ' ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತ, ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಹೊಡೆದು, ಕೊಂದು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ, ಎದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ, ಋಶಿಯಿಂದ ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿ, ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಮನಸಾರೆ ನಕ್ಕರು. ಅವರ ಜಗಳ ಮುಗಿದು ಇಬ್ಬರೂ ಅವರಿಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಒಂದಾದರು.